

RONY PLESL

Rony Plesl působí rozvážně a volí slova. Je perfekcionista, který promýšlí věci do důsledku, ale zároveň nehledá jen dokonalost. Jeho uvažování o umění a designu je ovlivněno mimo jiné teorií italské renesance a představiteli české skleněné plastiky Stanislavem Libenským a Františkem Víznerem.

Připravila: Lucie Drdová
Foto: archiv Ronyho Plesla

Nové prostory **Rony Plesl Loft** v Karlíně

Je to téměř na den rok, kdy jsem chladným londýnským ránem spěchala do Victoria & Albert muzea. Slunce mě příjemně oslňovalo a vzduch byl štiplavě svěží. Cítila jsem lehkou nedočkavost a během pár okamžiků jsem se již procházela ranně renesanční expozicí slavné instituce. Její dispozice připomínající kostelní loď byla plná návštěvníků. Všichni přítomní čekali na slavnostní představení unikátní skleněné instalace Ronyho Plesla.

Navzdory davu jsem pocítila obdobný záchvěv, jako bych byla na nedělní mši ve společnosti mistrů italského quattrocenta uprostřed toskánského venkova. Plastika byla umístěna na půdorysu kaple „domnělého“ kostela. Obtížně by se pro ni uprostřed britské metropole hledalo příhodnější místo. Posvátná geometrie, jak zní její název, vstoupila v dialog s matematickými východisky, rétorikou antických filozofů a duchovností, která ji obstoupila. Současně se jednalo o světovou premiéru speciální technologie tavení skla, která zjednodušeně dovoluje vznik jakékoli plastiky bez omezení podobně jako klasické odlévání do bronzu.

Myšlenka **Posvátné geometrie** vychází z předpokladu existence univerzálního jazyka vesmíru a jeho matematických principů. Plastika kombinuje leštěné křišťálové a uranové sklo a je vyrobena speciální technologií, kterou vyvinula česká firma **Bolety**.

Výstava se konala v rámci London Design Festivalu a byl to další významný moment v umělcově kariéře. Ronyho tvorba, především na poli designu, je po desetiletí známá široké veřejnosti a získala mnoho prestižních ocenění. Přesto neustává a ve spolupráci se sklářskými řemeslníky posouvá pohled na možnosti materiálu a vlastní dílo. V posledních letech stále častěji dává prostor umělecké části své duše. Nazvala bych ho tvůrcem, který se bezostyšně, ale se vši pokorou pohybuje mezi volnou tvorbou a designem. V českém prostředí se stále uplatňuje striktní oddělování těchto kategorií, ačkoli v mezinárodním kontextu se unikátní designéřská činnost daleko víc přibližuje samotnému chápání umění. Podobné uvažování častokrát nedovoluje nepředpojaté vnímání, které se však pozvolna mění.

Letošní září se setkáváme za jiných okolností, které nahrávají zmíněné proměně. Rony Plesl otevírá vlastní galerii současného umění a českého skla. V pražském Karlíně se v ambience navržené architektem Josefem Pleskotem zrodil výstavní prostor a místo pro vzájemný dialog. Nová white cube slouží nejen jako tvůrčí ateliér a showroom Ronyho plastik, ale v širším kontextu děl oblíbených výtvarníků hledá spojitosti napříč médii. Uprostřed mezi plátny Josefa Bolfa nebo Lubomíra Typlta, fotografiemi Ivana Pinkavy, sochami Krištofa Kintery nebo skleněnými objekty Stanistala Libenského se ukazují nejen vzájemný respekt představitelů současné scény, ale také Ronyho hluboká zvědavost a životní radost. □

